

عنوان مقاله:

واکاوی روابط روسیه و جمهوری اسلامی ایران با تاکید بر بحران سوریه

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 1، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

ناصر فرشادگهر - عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه خوارزمی تهران

یاسر قائمی - دانش آموزخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه شهید بهشتی

لیلا جمور - دانشجوی کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

روسیه در چارچوب سیاست اوراسیاگرایی، به دنبال تقویت روابط خود با کشورهای خاورمیانه و دستیابی به اهداف و منافع مسکو است. بدین جهت خود را به یک بازیگر کلیدی و موثر در بحران سوریه مبدل کرد. فعالیت های روسیه در خاورمیانه و درگیری در بحران سوریه، باعث افزایش ارتباط و همکاری با ایران شد. میزان تماس های کنونی روسیه و ایران در تاریخ پس از فروپاشی شوروی بی سابقه است. مقامات روسیه و ایران یک پایه ی محکم از گفتگو و همکاری دوجانبه را بنا کرده اند. اما با وجود این پتانسیل برای تعامل و همکاری، اتحاد استراتژیکی بین دو کشور شکل نگرفته و هنوز موانع جدی وجود دارد که حتی می تواند این همکاری را متوقف کند. بر این اساس، این پرسش مطرح می شود که سیاست اوراسیاگرایی روسیه چگونه بر روابط روسیه با ایران تاثیرگذار بوده است و بحران سوریه چه نقشی در این روابط داشته است فرضیه ای که پژوهش بر اساس آن به نگارش درآمده، این است که؛ سیاست اوراسیاگرایی روسیه جایگاه ایران را در سیاست خارجی روسیه پررنگ کرده و روابط نسبتا تداومی دو کشور در بحران سوریه، باعث تحول در روابط تهران-مسکو شده است اما عوامل ساختاری نظام بین المللی و منطقه ای مانع از اتحاد راهبردی و استراتژیک دو کشور گردیده است. پژوهش حاضر با استفاده از داده های کتابخانه ای و اینترنتی و به روش توصیفی-تحلیلی به نگارش درآمده و به منظور مشاهده ی علمی و دقیق یافته های پژوهش، از رویکرد نظری واقع گرایی ساختاری بهره گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

روسیه، ایران، بحران سوریه، همکاری و اتحاد، واقع گرایی ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021073>

